

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị đôi bài thơ:
Người Đã Xa Rồi của thi hữu **Nguyễn Cang**, cảm đề bài thơ:
Thất Tình của **Thy Lệ Trang**. Hội chân thành cảm tạ tác giả.
Kính mời. **Trân trọng**.

Cảm đề thơ Thy Lệ Trang: Thất Tình

NGƯỜI ĐÃ XA RỒI

Nguyễn Cang

*Em đi áo mỏng miền sơn cước
Tóc xoã vai gầy dáng thướt tha
Ước vọng tương lai wơm mộng thắm
Phai tàn hư ảo bỏ tình ta
Mấy năm lận đận đành phiêu bạt
Một phút huy hoàng lại cách xa
Cách biệt thời gian mờ tất cả*

*Về đâu gót nhỏ nét kiều sa?
Sớm mai sương xuống lạnh hồn cô
Một thoáng cô liêu rớt mộng đời
Những tưởng hoàng hôn rồi lại sáng
Nào ngờ bóng tối cứ trên người
Lối xưa in dấu mòn chân bước
Cảnh cũ phai màu mỗi mắt trôi
Bình lửa đã qua thời mạt kiếp
Mà sao chẳng thấy dáng em tôi?!!*

*Người đi vạn nẻo đời ngăn lối
Ta đợi muôn đời - đợi mãi thôi
Thoi thóp chiều nghiêng sương xuống lạnh
Ngõ ngang sóng vô nước trôi xuôi
Cô đơn một kiếp hồn ta vỡ
Quạnh vắng mười phương bỏ cuộc chơi
Hạnh ngộ còn đâu giờ mất dấu
Yêu người còn đó thuở nào vui?!!*

Nguyễn Cang (Sep. 01, 2024)

Ảnh tác giả THY LỆ TRANG

Thơ của Thy Lệ Trang:

THẤT TÌNH

(Thể Luân Xa Đường Liên Vận)

*Tà áo phất phơ màu lụa bạch
Hiên trời bàng bạc ánh trắng cô
Nàng thơ - vận kiếp... nàng thơ đó
Kẻ sĩ - muôn đời... kẻ sĩ thôi
Rượu đã vui, lòng chưa đủ ấm
Tình còn đầy, mộng vội tàn hơi
Mắt ai chắt ngát ngàn con sóng
Xô dạt thuyền ta giữa biển khơi*

*Hiên trời bàng bạc ánh trắng cô
Một thoáng phù du... lỡ mộng đời
Bên lở - bên bồi - sông nước chảy
Giữa thương - giữa nhớ - lệ tình rơi
Câu thơ ngày cũ lời say đắm
Nét mực đêm nao chữ rã rời
Thế đó - bỗng dưng mà cách trở
Hương nồng dầu tiếc cũng đành thôi*

*Nàng thơ vận kiếp nàng thơ đó
Nỗi nhớ muôn đời nỗi nhớ đây
Năm tháng phiêu pha ngàn mộng thắm
Cuộc tình tan tác một mình cay
Ta về mưa bụi sầu hoen mắt
Gió thổi đêm tàn lạnh ướt vai
Thèm tiếng cười trao chiều tiễn biệt*

Bờ môi khao khát nụ hôn đầy
Kẻ sĩ muôn đời kẻ sĩ thôi
Nam-Kha giấc mộng vỡ tan rồi
Trần gian xơ xác trăng vàng úa
Thế sự điên cuồng phận tử toi
Viết khúc Đường-Thi lòng vẫn thẹn
Nhìn tranh Vân-Cầu dạ chưa nguôi
Đường mây lặn đặng, hồn thơ lạnh
Thương cánh sao rơi lạc cuối trời

Rượu đã vui lòng chưa đủ ấm
Tình vừa nồng mắt cũng vừa cay
Mời trăng mỏng mảnh treo cành liễu
Gọi gió dịu dàng chở phiến mây
Nguyệt khúc em đàn bên mái trúc
Quỳnh tương ta tặng giữa đôi tay
Bóng ai chìm khuất vào hư mộng
Để khách đa tình ngớ ngẩn say

Tình còn đầy mộng đã tàn hơi
Đóm lửa thương yêu lịm chết rồi
Cứ ngỡ ngàn năm duyên bất diệt
Nào ngờ một thoáng nợ chia phôi
Con tim son sắt ta giành lấy
Sợi tóc phụ phàng bậu đánh rơi
Uống đến tàn canh chưa thấm rượu
Tưởng hương bồ kết quấn quanh đời

Mắt ai chất ngất ngàn con sóng
Hồn kẻ si tình vạn nỗi đau
Muôn ngả ta về nơi quạnh quẽ

*Nghìn đêm em khóc chôn lao đao
Rừng dù thay lá từ hôm đó
Biển vẫn yêu trắng tự thuở nào
Hai chữ tương tư chùng rất nhẹ
Đâu ngờ ray rứt mãi vì nhau*

*Xô dạt thuyền ta giữa biển khơi
Đường trần ngao ngán cuộc rong chơi
Ngủ vùi một giấc quên cơn mộng
Vỗ nhẹ đôi tay xoá chuyện đời
Man mác thềm xưa làn gió thổi
Êm đềm bến cũ áng mây trôi
Phù hoa, phú quý là hư ảo
Thì tiếc làm gì chút nét môi*

THY LỆ TRANG
Massachusetts